

MÅNDAG DEN 7 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

4 Mos 11:4b-15

Israels barn började att gråta och sade: »Ack om vi hade kött att äta! Vi kommer ihåg fisken som vi åt för ingenting i Egypten, likaså gurkorna, melonerna, purjolöken, rödlöken och vitlöken. Men nu försmäktar våra själar, ty här finns ingenting. Vi får inget annat se än manna.«

Men mannat liknade korianderfrö och hade samma utseende som bdelliumharts. Folket gick omkring och samlade sådant och malde det därefter på handkvarn eller stötte sönder det i mortel och kokte det sedan i gryta och bakade kakor av det. Och det smakade som fint bakverk med olja. När daggen om natten föll över lägret, föll också mannat där.

Och Mose hörde hur folket i sina särskilda släkter grät, var och en vid ingången till sitt tält. Och Herrens vrede upptändes i hög grad, och Mose själv blev misslynt. Och Mose sade till Herren: »Varför har du gjort så illa mot din tjänare, och varför har jag så litet funnit nåd för dina ögon, att du har lagt på mig bördan av hela detta folk? Är då jag moder eller fader till hela detta folk, eftersom du säger till mig att jag skall bära det i min famn, som spenabarnet bärs av sin vårdare, in i det land som du med ed har lovat åt deras fäder? Varifrån skall jag få kött att ge åt hela detta folk? De gråter ju och vänder sig mot mig och säger: 'Ge oss kött, så att vi får äta.' Jag förmår inte ensam bära hela detta folk, ty det blir mig för tungt. Vill du handla så mot mig, dröp mig hellre då med ens, om jag har funnit nåd för dina ögon, och låt mig slippa detta elände.«

Responsoriepsalm

Ps 81:12-17 (R. 2a)

R. Höj glädjerop till Gud, vår starkhet.

Mitt folk ville inte höra min röst,
Israel var mig inte till viljes.
Då lät jag dem gå i sitt hjärtas hårdhet
de fick handla efter sina egna planer. R.

Ack om mitt folk ville höra mig,
om Israel ville vandra på mina vägar!
Då skulle jag snabbt kuva deras fiender
och vända min hand mot deras förtryckare. R.

Då skulle de som hatar Herren visa honom lydnad,
han skulle underkuva dem för alltid.
Och han skulle bespisa sitt folk med bästa vete,
ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig. R.

Läsning

4 Mos 11:4b-15

Israeliterna började klaga: "Om vi bara hade kött att äta! Minns ni fisken vi åt i Egypten, så mycket vi ville! Och gurkor och meloner, purjolök och rödlök och vitlök. Här får vi gå och sukta, här finns ju ingenting. Man ser inget annat än manna."

Mannat liknade korianderfrö och glänste som harts. Folket gick runt och samlade upp det och malde det på handkvarn eller stötte det i mortel. Sedan kokade man det i gryta eller bakade bröd av det; det smakade som kakor bakade med olja. När daggen föll över lägret om natten föll också manna.

Mose hörde folkets klagan från varje släkt och ur varje tältöppning. Herren greps av häftig vrede, och Mose blev upprörd och sade till Herren: "Varför handlar du så illa mot din tjänare? Varför har jag råkat i onåd, varför har du gett mig hela detta folk att bära? Är det jag som är deras mor, är det jag som har fött dem? Du säger ju att jag skall bära dem i min famn, som om jag vore amma åt ett dibarn, ända fram till det land som du med ed har lovat deras fäder. Var skall jag få kött till hela detta folk, som ligger över mig med sitt klagande och sitt ständiga 'Ge oss kött att äta'? Ensam orkar jag inte med detta folk, det är en för tung börda för mig. Om du skall behandla mig så, döda mig då hellre. Visa mig den nåden, så att jag slipper det onda du gör mig."

Responsoriepsalm

Ps 81:12-17 (R. 2a)

R. Höj glädjeron till Gud, vår hjälpare!

Mitt folk ville inte höra min röst,
Israel var mig inte till viljes.
Då lät jag dem gå i sitt hjärtas hårdhet
de fick handla efter sina egna planer. R.

Ack om mitt folk ville höra mig,
om Israel ville vandra på mina vägar!
Då skulle jag snabbt kuva deras fiender
och vända min hand mot deras förtryckare. R.

Då skulle de som hatar Herren visa honom lydnad,
han skulle underkuva dem för alltid.
Och han skulle bispisa sitt folk med bästa vete,
ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig. R.

Halleluja

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd,
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Vid den tiden drog sig Jesus undan och for över sjön till en öde trakt för att vara ensam. Men folket i städerna fick reda på det och följde efter honom till fots. När han steg i land, fick han se en stor skara människor, och han fylldes av medlidande med dem och botade dem som var sjuka.

På kvällen kom lärjungarna till honom och sade: »Trakten är öde och det har redan blivit sent. Låt folket gå härifrån, så att de kan köpa sig mat borta i byarna.« Jesus svarade: »De behöver inte gå härifrån. Ge dem något att äta, ni själva.« De sade: »Här har vi inte mer än fem bröd och två fiskar.« – »Lämna dem till mig«, svarade han. Han sade åt folket att slå sig ner i gräset, och han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och läste tackbönen. Sedan bröt han bröden och gav dem till lärjungarna, och lärjungarna gav dem till folket. Alla åt och blev mätta, och man samlade ihop de överblivna bitarna, tolv fulla korgar. De som hade ätit var omkring fem tusen män, förutom kvinnor och barn.

TISDAG DEN 8 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

4 Mos 12:1–13

Mirjam och Aron började tala illa om Mose för den etiopiska kvinnans skull som han hade tagit till hustru. Han hade nämligen tagit en etiopisk kvinna till hustru. Och de sade: »Är då Mose den ende som Herren talar med? Talar han inte med oss också?« Och Herren hörde detta. Men mannen Mose var mycket saktmodig, mer än någon annan människa på jorden.

Och strax sade Herren till Mose, Aron och Mirjam: »Gå ut, ni tre, till uppenbarelsetältet.« Och de gick dit ut, alla tre. Då steg Herren ned i en molnstod och blev stående vid ingången till tältet. Och han kallade på Aron och Mirjam, och de gick båda dit ut. Och han sade: »Hör nu mina ord. Annars om någon är en profet bland er, ger jag, Herren, mig till känna för honom i syner och talar med honom i drömmar. Men så gör jag inte med min tjänare Mose. I hela mitt hus är han betrodd. Muntligen talar jag med honom, öppet och inte i förtäckta ord, och han får skåda Herrens gestalt. Varför har ni då inte aktat er för att tala illa om min tjänare Mose?«

Och Herrens vrede upptändes mot dem, och han övergav dem. När så molnskyn drog sig tillbaka från tältet, se, då var Mirjam vit som snö av spetälska. När Aron vände sig till Mirjam, fick han se att hon var spetälsk. Då sade Aron till Mose: »Ack, min herre, lägg inte på oss bördan av en synd som vi i vår dårskap har begått. Låt henne inte bli lik ett dödfött foster, vars kropp är till hälften förstörd, när den kommer ut ur sin moders liv.« Då ropade Mose till Herren och sade: »O Gud, gör henne åter frisk.«

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6, 12–13 (R. jfr 3a)

R. Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon.
Så befinns du rättfärdig i dina ord
och rättvis i dina domar. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

4 Mos 12:1-13

Mirjam och Aron började att klandra Mose för hans kushitiska hustru; han hade nämligen tagit sig en hustru från Kush. De sade: "Är Mose den ende som Herren talar till? Han talar väl till oss också." Och Herren hörde det. Men Mose var en mycket ödmjuk människa, ödmjukare fanns inte på jorden.

Plötsligt sade Herren till Mose, Aron och Mirjam: "Gå ut till uppen-barelsetältet, alla tre!" Och alla tre gick dit. Herren steg ner i en molnpelare, ställde sig vid ingången till tältet och kallade på Aron och Mirjam. De båda steg fram, och han sade:

"Lyssna till Herrens ord:

Finns det en profet ibland er
visar jag mig för honom i syner,
talar jag till honom i drömmar.
Inte så med min tjänare Mose:
honom har jag anförtrott hela mitt hus.

Till honom talar jag öga mot öga,
öppet, inte i gåtor.

Han skådar Herrens gestalt.

Hur kan ni vara så djärva
att ni klandrar min tjänare Mose?"

Herrens vrede flammade mot dem, och han lämnade dem. Men när molnet höjde sig från tältet hade Mirjam blivit vit som snö av spetälska. Aron vände sig mot henne, och när han såg att hon blivit spetälsk sade han till Mose: "Nåd, herre! Straffa oss inte för den synd som vi var dåraktiga nog att begå. Låt henne inte bli som ett dödfött foster, som är halvt förruttnat när det kommer ut ur moderlivet." Då ropade Mose till Herren: "Nej, nej, gör henne frisk igen!"

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6, 12–13 (R. jfr 3a)

R. Var oss nådig, ty vi har syndat mot dig.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat,
jag har gjort det som är ont i dina ögon.
Så befins du rättfärdig i dina ord,
rättvis i dina domar. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
ta inte din heliga ande ifrån mig. R.

Halleluja

Joh 1:49b

V. Rabbi, du är Guds Son, du är Israels konung.

Evangelium

Matt 14:22–36

Vid den tiden befallde Jesus sina lärjungar att stiga i båten och fara i förväg till andra sidan sjön, medan han skickade hem folket. Så snart han hade gjort det, gick han upp på berget för att vara för sig själv och be. Där var han ensam när det blev kväll. Båten var då redan långt från land och kämpade mot vågorna, eftersom det var motvind. Strax före gryningen kom han till dem, gående på sjön. När lärjungarna fick se honom gå på sjön, blev de förskräckta och trodde att det var en vålnad, och de skrek av rädsla. Men genast talade Jesus till dem och sade: »Lugn, det är jag. Var inte rädda.« Petrus svarade: »Herre, om det är du, så säg åt mig att komma till dig på vattnet.« Han sade: »Kom!«, och Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till Jesus. Men när han såg hur det blåste, blev han rädd. Han började sjunka och ropade: »Herre, hjälp mig!« Jesus sträckte genast ut handen och grep tag i honom. »Du trossvage«, sade han. »Varför tvivlade du?« De steg i båten, och vinden lade sig. Och de som var i båten föll ner för honom och sade: »Du måste vara Guds son.«

När de hade farit över sjön, kom de till Gennesaret. Männen på platsen kände igen honom och skickade ut bud i hela trakten, och man förde till honom alla som var sjuka och bad honom att de åtminstone skulle få röra vid tofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid den blev friska.

ONSDAG DEN 9 AUGUSTI

S:TA TERESIA BENEDICTA AV KORSET,
JUNGFRU OCH MARTYR, EUROPAS SKYDDSPATRON

Fest

Läsning

Hos 2:14, 15cd, 19–20

Jag skall locka ut henne i öknen
och söka vinna hennes hjärta.
Där skall hon svara mig som i sin ungdom,
som när hon drog ut ur Egypten.
Jag skall äkta dig för evigt,
jag skall äkta dig i rättfärdighet och rätt,
i kärlek och förbarmande.
Jag skall äkta dig i trofasthet,
och du skall lära känna Herren.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 45:11–12, 14–17 (R. jfr 11a; Matt 25:6b)

R. Hör, dotter, och vänd hit ditt öra *eller* Se, brudgummen kommer! Skynda honom till mötes.

Hör, dotter, och ge akt, och vänd hit ditt öra :
Glöm nu ditt folk och din faders hus,
så att konungen får ha sin lust i din skönhet –
han är din herre, och för honom skall du falla ned. R.

Idel härlighet är konungadottern i gemaket :
av guldvirkat tyg består hennes dräkt.
I brokigt vävda kläder förs hon till konungen,
jungfrur, hennes väninnor, följer henne,
de leds in till dig. R.

Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats.
Dina söner skall träda i dina faders ställe,
du skall sätta dem till furstar överallt i landet. R.

Halleluja

V. Kom, du Kristi brud, och ta emot den krona
som Herren har berett åt dig för evigt.

Evangelium

Matt 25:1–13

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: "Då blir det med himmelriket som när tio unga flickor gick ut med sina facklor för att möta brudgummen. Fem av dem var oförståndiga och fem var kloka. De oförståndiga hade tagit med sig facklorna men inte någon olja till dem. De kloka hade med sig både oljekrukor och facklor. När brudgummen dröjde blev alla dåsiga och föll i sömn. Vid midnatt hördes ett rop: 'Brudgummen är här, kom ut och möt honom!' Då vaknade alla flickorna och gjorde i ordning sina facklor. De oförståndiga sade till de kloka: 'Ge oss av er olja, våra facklor slocknar.' De kloka svarade: 'Den kan aldrig räcka både till oss och till er. Gå i stället och köp hos dem som säljer olja.' Men medan de var borta och köpte kom brudgummen. De som stod färdiga följde med honom in till bröllopfesten, och porten stängdes. Efter en stund kom de andra flickorna och ropade: 'Herre, herre, öppna för oss!' Men han svarade: 'Sannerligen, jag känner er inte.' Håll er därför vakna. Ni vet inte när dagen och timmen är inne.

TORSDAG DEN 10 AUGUSTI

S:T LAURENTIUS, DIAKON OCH MARTYR
Fest

Läsning

2 Kor 9:6-10

Kom ihåg: den som sår snålt får en snål skörd och den som sår rikligt får en riklig skörd. Var och en skall ge som han har beslutat i sitt hjärta, inte med olust eller av tvång, ty Gud älskar en glad givare. Gud förmår ge er allt gott i överflöd, så att ni alltid har allt vad ni behöver och själva kan ge i överflöd till varje gott ändamål. Det står ju skrivet: *Han strör ut, han ger åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet.* Han som ger säd att så och bröd att äta, han skall ge er utsäde och mångdubbla det och låta er rättfärdighet ge god avkastning.

Responsoriepsalm

Ps 112:1-2, 5-9 (R. jfr 5a)

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgiven 1994:

R. Salig är den som är barmhärtig.

Salig den man som fruktar Herren
och har sin stora lust i hans bud.
Hans efterkommande skall bli väldiga på jorden,
de redligas släkte skall bli välsignat. R.

Väl den som är barmhärtig och ger lån,
den som stöder all sin sak på rätt!
Ty han skall aldrig i evighet vackla,
den rättfärdige skall bli ihågkommen för evigt. R.
För ont budskap fruktar han inte,
hans hjärta är frimodigt, det förtröstar på Herren.

Hans hjärta är fast, det fruktar inte,
till dess han får se med lust på sina ovänner. R.

Han utströr, han ger åt de fattiga,
hans rättfärdighet består för evigt,
hans horn skall bli upphöjt med ära. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgiven 2023:

R. Salig är den som är barmhärtig.

Salig den som fruktar Herren
och har sin stora lust i hans bud.
Hans efterkommande skall bli mäktiga på jorden,
de trognas släkte skall välsignas. R.

Gods och rikedom skall finnas i hans hus,
hans rättfärdighet består för evigt.
För de trogna går han upp som ett ljus i mörkret,
nådig och barmhärtig och rättfärdig. R.

Den som är god förbarmar sig och ger lån,
pålitlig i allt vad han gör.
Han skall aldrig någonsin vackla,
den rättfärdige skall bli ihågkommen för evigt. R.

Han fruktar inte för onda budskap,
hans hjärta är frimodigt, förtröstar på Herren.
Hans hjärta är tryggt och utan fruktan,
han skall snart få se ner på sina ovänner. R.

Han strör ut, han ger åt de fattiga,
hans rättfärdighet varar i evighet,
hans horn blir upphöjt med ära. R.

Halleluja

Joh 8:12bc

V. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret
utan ha livets ljus, säger Herren.

Evangelium

Joh 12:24–26

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Sannerligen, jag säger er: om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör, ger det rik skörd. Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som här i världen hatar sitt liv, han skall rädda det till ett evigt liv. Om någon vill tjäna mig, skall han följa mig, och

där jag är kommer också min tjänare att vara. Om någon tjänar mig, skall Fadern ära honom.«

FREDAG DEN 11 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

5 Mos 4:32–40

Mose talade till folket och sade: »Fråga framfarna tider, dem som har varit före dig, från den dag då Gud skapade människor på jorden, fråga från himmelens ena ända till den andra om någonsin något så stort som detta har skett eller om man har hört talas om något som är detta likt, om något folk har hört Guds röst tala ur elden, såsom du har hört, och ändå har blivit vid liv, eller om någon gud har försökt att komma och hämta ett folk åt sig ut från ett annat folk, genom hemsökelse, tecken och under, genom krig, genom stark hand och uträckt arm, och genom stora, fruktansvärda gärningar, vilket allt Herren, er Gud, har gjort med er i Egypten, inför dina ögon. Du har själv fått se det, för att du skulle veta att Herren är Gud och ingen annan än han. Från himmelen har han låtit dig höra sin röst för att undervisa dig, och på jorden har han låtit dig se sin stora eld, och du har hört hans ord ur elden. Eftersom han nu älskade dina fäder och utvalde deras avkomlingar efter dem och själv med sin stora kraft förde dig ut ur Egypten och fördrev för dig folk som var större och mäktigare än du och lät dig komma in i deras land och gav det åt dig till arvedel, så som nu har skett, därför skall du i dag veta och lägga på hjärtat att Herren är Gud, uppe i himmelen och nere på jorden, han och ingen annan. Och du skall hålla hans stadgar och bud, som jag i dag ger dig, för att det må gå dig väl och dina barn efter dig och för att du må länge leva i det land som Herren, din Gud, vill ge dig för alltid.«

Responsoriepsalm

Ps 77:12–16, 21 (R. 12a)

R. Jag vill prisa Herrens gärningar.

Jag vill prisa Herrens gärningar,
ja, jag vill tänka på dina forna under,
jag vill begrunda alla dina gärningar
och tänka på dina verk. R.

Gud, din väg är helig. Vem är en gud så stor som Gud?
Du är Gud, en Gud som gör under,
du har uppenbarat din makt bland folken. R.
Du räddade ditt folk med din väldiga arm,
du räddade Jakobs och Josefs barn.
Så förde du ditt folk som en hjord
genom Moses och Arons hand. R

Läsning

5 Mos 4:32–40

Mose sade till folket: "Utforska hur det var i gamla tider, innan du fanns, alltsedan den dag då Gud skapade människorna på jorden, och fråga från himlavalvets ena ände till den andra om något så stort som detta har skett eller om någon har hört talas om något liknande. Har något folk hört Guds röst ur elden, så som du har gjort, och ändå förblivit vid liv? Eller har någon annan gud ens försökt hämta ett folk ur ett annat folks våld, med prövningar och tecken, under och krig, med stark hand och lyftad arm och med skräckinjagande stordåd, så som Herren, er Gud, gjorde med er i Egypten, inför dina ögon?"

Du har själv fått se detta för att du skulle förstå att det är Herren som är Gud, det finns ingen annan än han. Från himlen lät han dig höra sin röst för att fostra dig. På jorden lät han dig se sin väldiga eld, och du hörde hans ord ur elden. Eftersom han älskade dina fäder och utvalde deras efterkommande förde han själv ut dig ur Egypten med sin stora kraft. Han fördriver folk som är större och mäktigare än du, han leder dig till deras land och gör detta till din egendom, som det är än i dag.

Därför skall du i dag inse och besinna att det är Herren som är Gud uppe i himlen och nere på jorden, det finns ingen annan. Om du följer hans stadgar och bud, som jag i dag ger dig, går det väl för dig och dina efterkommande och du får leva länge i det land som Herren, din Gud, vill ge dig för alltid. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 77:12–16, 21 (R. 12a)

R. Jag vill prisa Herrens gärningar.
Jag vill prisa Herrens gärningar,
ja, jag vill tänka på dina forna under,
jag vill begrunda alla dina gärningar
och tänka på dina verk. R.

Gud, din väg är helig.
Vem är en gud så stor som Gud?
Du är Gud, en gud som gör under,
du har uppenbarat din makt bland folken. R.

Du räddade ditt folk med din väldiga arm,
du räddade Jakobs och Josefs barn.
Så förde du ditt folk som en hjord
vid Moses och Arons hand. R

Halleluja

Matt 5:10

V. Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,

dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 16:24–28

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det. Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv? Människosonen skall komma i sin faders härlighet med sina änglar, och då skall han löna var och en efter hans gärningar. Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Människosonen komma med sitt rike.«

LÖRDAG DEN 12 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

5 Mos 6:4–13

Mose sade till folket: »Hör, Israel! Herren, vår Gud, Herren är en. Och du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft. Dessa ord som jag i dag ger dig skall du lägga på ditt hjärta. Och du skall inskräpa dem hos dina barn och tala om dem, när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du stiger upp. Och du skall binda dem som ett tecken på din hand, och de skall vara som ett märke på din panna. Och du skall skriva dem på dörrposterna i ditt hus och på dina portar.

När nu Herren, din Gud, låter dig komma in i det land som han med ed har lovat dina fäder, Abraham, Isak och Jakob, att ge dig – stora och vackra städer, som du inte har byggt, och hus, fulla med allt gott, vilka du inte har fyllt, och uthuggna brunnar, som du inte har huggit ut, vingårdar och olivplanteringar, som du inte har planterat – och när du då äter och blir mätt, så ta dig till vara för att glömma Herren, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur trädhuset. Herren, din Gud, skall du frukta, och honom skall du tjäna, och vid hans namn skall du svärja.«

Responsoriepsalm

Ps 18:2–4, 47, 51ab (R. 2a)

R. Jag har dig kär, Herre, min styrka.

Av hjärtat har jag dig kär, Herre, min styrka,
Herre, mitt bergfäste, min borg och min räddare. R.

Gud är min klippa till vilken jag tar min tillflykt,
min sköld och mitt räddande horn, mitt värn.

Lovad vare Herren! Jag ropar till honom,
och jag blir räddad från mina fiender. R.

Herren lever! Lovad vare min klippa,

och upphöjd vare Gud, min räddare!
Ty du ger din konung väldig seger
och gör nåd mot din smorde. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

5 Mos 6:4–13

Mose sade till folket: "Hör, Israel! Herren är vår Gud, Herren är en. Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, med hela din själ och med all din kraft. Dessa ord som jag i dag ger dig skall du lägga på hjärtat. Du skall inpränta dem i dina barn och tala om dem när du sitter i ditt hus och när du är ute och går, när du lägger dig och när du stiger upp. Du skall binda dem som ett tecken kring din arm, och de skall vara ett kännemärke på din panna. Du skall skriva dem på dina dörrposter och i dina stadsportar.

När Herren, din Gud, för dig in i det land han ger dig enligt sin ed till dina fäder Abraham, Isak och Jakob – ett land med stora och vackra städer som du inte har byggt, med välfyllda hus som du inte har fyllt, med vattencisterner som du inte har huggit ut, med vingårdar och olivlundar som du inte har planterat – och du då äter dig mätt, skall du akta dig för att glömma Herren, han som förde dig ut ur Egypten, ut ur slavlägret. Herren, din Gud, skall du frukta, honom skall du tjäna, och vid hans namn skall du svära."

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 18:2–4, 47, 51ab (R. 2a)

R. Av hjärtat har jag dig kär, Herre, min styrka.

Av hjärtat har jag dig kär, Herre, min styrka,
Herre, mitt bergfäste, min borg och min räddare,
min Gud, min klippa till vilken jag tar min tillflykt,
min sköld och mitt räddande horn, mitt värn. R.

Lovad vare Herren!

Jag ropar till honom,
och jag blir räddad från mina fiender. R.

Herren lever!

Lovad vare min klippa
och upphöjd vare Gud, min räddare,
Ty du ger din konung väldig seger
och visar nåd mot din smorde. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset

genom evangeliet.

Evangelium

Matt 17:14–20

Vid den tiden kom en man fram och föll på knä för Jesus och sade: »Herre, förbarma dig över min son. Han är fallandesjuk och plågas svårt. Ibland ramlar han i elden och ibland i vattnet. Jag tog honom till dina lärjungar, och de kunde inte bota honom.« Jesus svarade: »Detta fördärvade släkte som inte vill tro! Hur länge måste jag vara kvar hos er? Hur länge måste jag stå ut med er? För hit honom till mig.«

Jesus talade strängt till pojken, och demonen for ut ur honom, och från den stunden var han botad. När de var ensamma, kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Varför kunde inte vi driva ut demonen?« Han svarade: »Därför att er tro var svag. Sannerligen, om ni har tro så stor som ett senapskorn, kan ni säga till det här berget: Flytta dig dit bort, och det kommer att flytta sig. Ingenting blir omöjligt för er.«

NITTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 13 AUGUSTI

Första läsningen

1 Kung 19:9a, 11-13a

Elia kom fram till Guds berg Horeb. Han gick in i en grotta och stannade där över natten. Då kom Herrens ord till honom: »Gå ut och ställ dig på berget inför Herren. Herren skall gå fram där.« En stark storm som klöv berg och krossade klippor gick före Herren. Men Herren var inte i stormen. Efter stormen kom ett jordskalv. Men Herren var inte i skalvet. Efter jordskalvet kom eld. Men Herren var inte i elden. Efter elden kom ett stilla sus. När Elia hörde det gömde han ansiktet i manteln och gick ut och ställde sig vid ingången till grottan.

Responsoriepsalm

Ps 85:9ab, 10–14 (R. 8)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 655. När den läses används följande text:

R. Herre, visa oss din godhet, och ge oss din hjälp!

Jag vill höra vad Gud säger.

Herren förkunnar välgång för sitt folk och sina trogna.

De som fruktar honom har nära till hans hjälp,
hans härlighet bor i vårt land. R.

Godhet och trofasthet möts,

fred och rättvisa omfamnar varandra.

Trofasthet spirar ur jorden,

rättvisa blickar ner från himlen. R.

Herren själv ger allt gott,

vårt land ger sin gröda.

Rättvisa går framför honom,
fred och välgång i hans spår. R.

Andra läsningen

Rom 9:1-5

Jag talar sanning i Kristus, jag ljuger inte. Den helige Ande låter även mitt samvete bestyrka det, ty jag är fylld av sorg och mitt hjärta plågas ständigt. Jag skulle önska att jag själv fördömdes och skildes från Kristus om det kunde hjälpa mina bröder och stamfränder. De är ju israeliterna, som har fått söners rätt, härligheten, förbunden, lagen, gudstjänsten och löftena, de har fäderna, och från dem kommer Kristus som människa, han som är över allting, gud, välsignad i evighet, amen.

Halleluja

Jfr Ps 130:5

V. Jag väntar efter Herren,
och jag hoppas på hans ord.

Evangelium

Matt 14:22-33

Vid den tiden befallde Jesus sina lärjungar att stiga i båten och fara i förväg till andra sidan sjön medan han skickade hem folket. Så snart han hade gjort det gick han upp på berget för att vara för sig själv och be. Där var han ensam när det blev kväll. Båten var då redan långt från land och kämpade mot vågorna, eftersom det var motvind. Strax före gryningen kom han till dem, gående på sjön. När lärjungarna fick se honom gå på sjön blev de förskräckta och trodde att det var en vålnad, och de skrek av rädsla. Men genast talade Jesus till dem och sade: »Lugn, det är jag. Var inte rädda.« Petrus svarade: »Herre, om det är du, så säg åt mig att komma till dig på vattnet.« Han sade: »Kom!« och Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till Jesus. Men när han såg hur det blåste blev han rädd. Han började sjunka och ropade: »Herre, hjälp mig!« Jesus sträckte genast ut handen och grep tag i honom. »Du trossvage«, sade han. »Varför tvivlade du?« De steg i båten, och vinden lade sig. Och de som var i båten föll ner för honom och sade: »Du måste vara Guds son.«